

TREDJE SÖNDAGEN EFTER PÅSKDAGEN

JUBILATE

Text: Ev Joh 16: 16–22. Predikan: Gunnar Edwardsson

Denna söndag, med sitt tillnamn *"Jubilate"*, syftar på Psalt 66: *"Höj jubel till Gud alla länder"* och det är en glädjande uppmaning som har sin särskilda betydelse när vi befinner oss i söndagarna efter Påskdagen då budskapet om Kristi uppståndelse får vara vår berömmelse och fröjd. Här har genom Kristi uppståndelse predikats för oss, att vi fått rättfärdighet, liv och salighet genom honom. Vi har ett mål som ljuvligare och härligare än det någon av oss kan tänka. Förstår vi och fattar det? Tar vi emot det med tro?

Emellertid talar Jesus i dag före sitt lidande att hans lärjungar *"ska gråta och klaga, men världen skall glädja sig, ni skall sörja, men er sorg ska vändas i glädje."* Vi som lever nu och kan läsa om detta och höra det, vi tycker tiden var kort från den stund Jesus led döden på korset till dess han uppstod. Men för lärjungarna var det sannerligen inte så. De kände ju att nu var deras hopp ute, nu var det inget kvar av allt de som hoppats på. Tron var tillintetgjord. De sa på vägen till Emmaus: *"Vi hoppades att han var den som skulle förlossa Israel..."*

Det kan vara svårt att förstå att det just är en liten tid. Så kändes det inte för lärjungarna, och så är det inte heller för oss. När nöd, sjukdom och lidande kommer på, då glömmet vi att det just bara är en kort tid som det varar.

I det kristna livet är det alls inte bara glädje och känsla av fröjd för det finns stunder av både bedrövelse och sorg. Därför är Jesu ord i dag viktiga för oss alla.

MED JESU VÄNDS SORGEN TILL GLÄDJE

1) Det är viktiga ord för oss alla, men inte minst för den som träffats av sin synd. Guds lag avslöjar ju synden och när den gör det åstadkommer den sorg och bekymmer. Vad ska jag ta mig till? Vad ska jag göra som syndat så mot Guds heliga bud? Gud dömer ju och ska ju döma på den yttersta dagen. Då ska ha dra fram i ljuset det som varit fördolt i mörkret och alla människors hjärtans tankar, ord och gärningar ska uppenbaras. Vad ska jag ta mig till? Min ångest stor! Då är det viktigt att en människa för höra evangelium, om Frälsaren Kristus. Att en gått i döden för alla och blivit marterad och straffad för våra synder och slagen för våra missgärningar skull, ja att straffet för synden var lagt på honom för att vi skulle få frid och genom hans sår blir vi helade. Ja, att det finns ett hopp, en glädje, en frid, genom att fly med all sin synd till Jesus. Då får sorgen som är efter Guds sinne, sorgen över synden, vändas i glädje. Och det blir bedrövelse vänd i glädje som överskriften för söndagen i vår Kyrkokalender lyder. För lagen åstadkommer sorg och ångest, men evangelium åstadkommer glädje och frid i Jesus Kristus!

2) Men Jesu ord är också viktiga när vi ser på det kristna livet. Ty för en kristen är livet inte bara glädje och bekymmerslöshet och utan det är också en ständig påminnelse om synden, och om syndaförvärvet, som finns där så länge en människa lever här i jordelivet. Det som kallas helgelse, att vi genom tro blir mer och mer heliga, hur går det med det, när synden finns där som är motsatt all helighet? Det är här vi kan lära vad helgelse är. För det är inte att vi genom våra gärningar blir mer och mer heliga, utan det är att vi hela tiden lever i Guds outrannsakliga

förlåtelse och nåd. Luther han säger i den första av de 95 teserna som inledde reformationen: *”Då vår Herre och Mästare Jesus Kristus sade: Gör bot..., ville han att de trognas hela liv skulle vara en bot”*

Just så är det. En bot, eller en daglig omvändelse. Det betyder att du varje dag får fly till samma och eviga förlåtelse och nåd som Jesus Kristus, världens Frälsare har förvärvat åt dig. Varje dag och egentligen varje stund. Och ser du, det är bot eller den dagliga omvändelsen. Och ser du, den fråga jag ställde från början: Förstår vi och fattar vi vad det är för en frälsning, den har sitt svar i att Jesus utgivit sig i döden för oss alla. Vi kan inte förstå det med vårt förnuft det eller ge det en logisk förklaring. Men det är en gudomlig uppenbarelse, som just den som är pressad av sin synd, gjort illa och gjort ont, kan ta till sig detta och ta sin tillflykt till.

Och det är detta som vårt dagliga liv måste lära oss. Och det genom att vi tar vår tillflykt till denna nåd och förlåtelse. För ett kristenliv är aldrig så att man kommer fram till en sådan mognad att man kan säga att man är fullkomlig, eller att man vet allt vad kristen tron innebär eller att man kan uppfylla alla Guds bud eller vad eljest som begärs. Nej så är inte helgelsen. Utan den är att gång på gång, samma om igen, gå till Frälsaren och begära nåd och förlåtelse. För helgelsen är egentligen två saker: 1) Att jag kommer till djupare insikt genom Guds ord hur jag är i mig själv, 2) Att jag kommer till djupare och djupare insikt vem han är som frälsar mig, och som till och med utgjutit sitt eget blod för mig, Jesus Kristus, min Herre.

Då ser du här nu, att både omvändelse och helgelse hör samman i kristen tro. Omvändelse är att med alla och sina fruktansvärda synder fly till Jesus Kristus, den gode herden och världens frälsare, och kasta sig ner för honom och trygga sig till honom. Och tro att han försonat allt, såsom Jesus säger och Bibeln utförligt vittnar om. Och helgelsen är, nota bene, att gång på gång göra detsamma. Det är det Luther menar i sina teser, att hela livet blir ett omvändelsens och därför botens liv i tron på Jesus.

Och det är så Jesus vänder vår sorg i glädje och hopp.

ATT FÖRBLI I JESUS

Att förbli Jesus, det är detta vi får göra när vi lever i denna botens och omvändelsens verklighet. Och det betyder i sin tur något stort och viktigt. Vi får bedja honom om allt, allt som vi behöver och som bekymrar oss. Ja aposteln säger *”Gör alla era bekymmer kunniga inför Gud genom åkallan med bön och tacksägelse.*, Det betyder att vi kan ropa på Honom och hans hjälp, bedja honom om hjälp i alla våra svårigheter! Och då blir det heller inte svårt att tacka honom, för att han hör oss. Ju mer vi ber, desto mer av tacksamhet känner vi.

Hur det nu ser ut i världen och hur nu du blir anfäktad och frestad i världen – då ska likväl Guds frid som övergår allt förstånd bevara ditt hjärta och dina tankar i Kristus Jesus vår Herre. Det är visst och sant. Och då får du också erfara att den bedrövelse som världen, synden, oron och bekymren bidrar med, den ska också vändas i glädje. Allt i enlighet med Kristi löfte. Och vet du, då kan du också instämma med psaltarpsalmen vi började med och i dess slutord:

”Lovad vare Gud, som inte har förkastat min bön eller vänt ifrån mig sin nåd.” (Psalt 66: 20)

Jag utan dig ej känna kan / Min store Gud och Frälserman. / Upplys mig därför med ditt Ord, / Var dag jag går på denna jord.

I kors, bekymmer, ångest, nöd / I fara fångelse och död / Är du min Frälsare förvisst, / Som vet och känner bäst min brist. (Luthersk Psalmbok 885, 3-4)

Amen.